

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Magyar nemesek, magyar közélet.

A Neue freie Presse június 2-ik számában a fölött panaszkodik, hogy az osztrák aristocrazia bécsi polotái, néhány kivételével, teljesen üresen állanak. A főnemesek a főváros élvezeteit, szórakoztató intézeteit, sőt az udvart is ott hagyva, vidékre visszavonultak. Az osztrák lap azonban nem találja ezt a fővárosra vigasztalannak, minthogy az osztrák nemes nem tölti idejét a vidéken haszontalanul, hanem beáll vagy gyárosnak; vagy pedig a saját uradalma gazdasági terményeit iparilag feldolgozva, átadja Bécsnek, a nagy kereskedelmi központnak, és így közvetve mégis nagy szolgálatot tesznek a császárvárosnak. Ez az aristocrazia a nevezett lap szerint büszkébb az uradalmaiból kikerülő sajtra, sörgyáraira, iparterményeire, mint a származására.

Az angol aristocráciának szintén sokat köszönhet Anglia nagysága és ipara. Itt ugyanis, az ősi földbirtokból kitagadott, pénzzel kielégített utószülöttek, vagyonukat gyári vállalatokba fektetik és nincs okuk irigykedve tekinteni a földbirtokosoknak maradt első szülöttekre. Németországban, hasonlóan Angliához, a nemesség vagy ipart üz, vagy mint katonatiszt szolgálja hazáját.

Az ilyen aristocrazia megérdemli azt a kiváltságos helyzetet, melyet az illető nép kebelében elfoglal. Vezérő szerepét megvan a vezérő képessége és érdeme. A köztiszteletet, mely őket környezi, nem maguk arrogálják, de szelenei, vagyoni kiváltságukkal megérdemlik. Elsők a kötelességekben és utazásra méltó példát adnak polgártársaiknak az igaz hasznos, tipikus, fajaért élő-haló hazafira.

Nekünk is volt a múlt század elején és 40-es években, mely érdemes volt vezerszerpére, mely e küzdelemteljes korszakban odaállott a nemzet legjobbjai elé és vezetett. Ha áldozatot kívánt a haza, azonnal kész volt erre és egy

óra alatt közadakozásból megalapította tudományos akadémiánkat. A Battyániak, Jeszenákok, Perényiek, Dessewffyek ott küzdenek a nemzet jogaiért szabadság harcunkban s annak elbukása után vértanui halált hálnak, hogy vérükkel megváltsák elbukott szabadságunkat a feltámadásra.

De a mostani főnemességünk, mintha elfeledte volna e nagy hagyományokat, már nem vezet a mi közéletünkben. Kivételek most is vannak ugyan, mert hiszen gróf Apponyi, gróf Károlyi Sándor, Dessewffy Aurél, és sok más közülök, mai is az igazi honpolgárok és hasznos emberek mintaképei. A többség azonban nem követi ezeket, pedig nincs a világon egy másik nemzet, mely oly hamar észreveszi és oly hálásan honorálja mágnásainak hazafias tevékenységét, mint a magyar. Csehország hatalmas és gazdag főurai szintén mintául szolgálhatnának nekik, mert hiszen ezek hatalmassá tették ez ország iparát s ezzel a haza körüli szolgálatot összhangba tudták hozni egyéni érdekeik okos ápolásával. Nálunk, az egyetlen gróf Andrassy Manót kivéve, ki, mint ismeretes, a felvidék nagy vasgyárainak alapját megvetette, egyetlen mágnásunk sem foglalkozott és foglalkozik nagyiparral, a mi természetesen nem gátol bennünket abban, hogy az „ipar gróf” hangzatos jelzőjével föl ne ékesítsük azokat, kik nem üznek ipart ugyan, de ennek haladása iránt legalább melegen érdeklődnek.

Kedvező anyagi helyzetük mellett élhetnének a tudományoknak, de itt is ritka kivételek a Semseyek, Szécheny Antalok, a gróf Kun Gézák. Pártolhatnák a művésznők helyett a művészeteket, hisz a mi szegény képzőművészetünk nem a felbukkanó tehetségek száma és ereje, hanem pártolás hiánya miatt nem tud zöld ágra vergődni. Miért nem pártolja a főnemesség a művészetet csak annyira, mint a futó lovakat? Szép, szép az a lónemesítés és hasznos is, de bár-

menyire lovas és lovagias nép vagyunk, mégis csak fontosabb ránk nézve az angol lovászok importálásánál, hogy exportot ne üzzünk a Zichy Mihály, a Munkácsi-féle tehetségekkel. Az ilyeneknek a helye és munkaköre itt bent a hazában. Ha elszakadnak a szülőföldtől és idegen benyomások hatása alá kerülnek, lassanként elvesztik fogékonyságukat a hazai eszmék iránt. Így történt ez Munkácsival is, ki fiatalságában magyar tárgyú képeket festett, és honától elragadva, bibliai tárgyú képeken, Miltonon stb. dolgozott. E hatalmas tehetségeket művészet-pártolással főnemeseinknek és dús gazdag katolikus főpapjainak kellene a hazának megtartani. Nos, ki dicsekszik mágnásaink avagy főpapjaink körül Munkácsi egy nagyobb alkotásának birtokával? Bibliai tárgyú képeiből melyiket vásárolta meg egyik vagy másik, pénzének szereszámát sem tudó főpapunk? Nem gondolnak ők ilyenekre, csak mikor a nemzeti haladás elé kell egy nehéz követ hengeríteni, akkor fognak kezét főnemeseinkkel. A polgári házasság alkalmával pl. e két hatalmas elem csodásan egymásra talált és felbuzdult erejével, majdnem lehetetlené tette ez intézmény megalkotását. A Kossuth-szoborra, melyik mágnásunk és főpapunk adakozott? Ugye egyik sem? Már pedig ki a mi közéletünkben vezetni akar, annak lelkében össze kell fornia a nemzet hagyományai, érzelmeivel, cselekedeteivel.

Ha a nemzeti kaszinóban évenként el nem hangzanék a Széchenyi billikom hazafias dictiója, ha lóversenyek nem volna, talán észre sem lehetne venni a magyar mágnások létezését. A kaszinóban az évi egyszeres kártyázás. Az idegigató élvezetek, kapcsolatosan a tétlenséggel, tönkreteszik az idegeket és folyik az a pusztulás, züllés, melyet Jókai oly meghatóan rajzol egyik szép költeményében, a „Tuboldy vár”-ban. A Szirmayak birtokában ott ülnek az új földes-

A közelgő idényre óriási nagy választékban szolgálhatok mindennemű futó és szalonszőnyegeket

Manilla, Tapestry, Brüssler, Axminster, Argaman, Welvet és smyrna minőségekben, valamint

mindennemű bútor-kelméket

ugymint gyapju bouret, selyem damaszt, gobelin, moceet, dogestan stb. minőségeket, — ugyszintén csipke, tűll, gobelin gyapju és selyem függönyöket és ágytakarókat rendkívül olcsó szabott árakban.

ROSENBERG GYULA szőnyeg- és kelengye-áruháza MISKOLCZON, a színház-épületben.

urak és hány ilyen Tuboldy vár zülléséről értesülünk csak egy év lefolyása alatt is?

Végtelenül szomorú jelenségek ezek és bármilyen véleménynyel legyen is valaki mágnásainkról, ha magát magyarának érzi, ilyenek fölött nem örülhet. Mi aristokratikus nép vagyunk, mert hiszen még paraszt népünkben is megvan ez a nem előnyös vonás, mely a társadalmat részekre tagolja s az összetartozás érzetét, mely minden nemzetre életszükség, meglazítja. Ámde a nemzetek csak azoknak az előnyös és hátrányos tulajdonságoknak az összességével boldogulhatnak, melyeket képviselnek. Ha tehát aristokratikus nemzet vagyunk, legyen és maradjon az aristokratia nemzeti és ne kozmopolita. Mert a nemzeti aristokratia lehet léha, könnyelmű és szertelen, de veszélyben mégis csak ott van a mi sorainkban, pusztulása és züllése tehát minden hibái mellett sem hagyhat hidegen bennünket. Lelkünkben mindég fájó hurok rezdülnek, valahányszor olvassuk, hogy X. és Y. óriási birtokosai gróf Schönbornok, vagy német névhez magyar nemességet vásárolt kozmopoliták kezeibe kerültek.

A magyar nemzet készséggel honorálja mágnásainak érdemeit, s bizonyos előkelő állásokat, mint pl. a miniszterség és főispánság, nagy előszeretettel nekik szokott fenntartogatni. Vezérlő szerepének jogosultságát és természetes voltát mi készséggel elismerjük, ámde, tegye magát méltóvá erre és térjen vissza a 40-es évek nemességének hagyományaihoz. Utánozza a külföldi mágnásokat hazafiságban, tevékenységben, ipar teremtésben és ezekkel vivja ki magának a nemzet háláját; szerezzon érdemeket, próbálja meg a takarékoskodást, mert a mi polgári eszünkkel kereken

tagadjuk, hogy egyszerű takarékoság a mágnáshoz nem illik, neki csakis a pazarlás áll jól. A pusztuló Tuboldy várak leomlott falából építessenek gyárkéményeket, s ha munkásságukat, törekvésüket siker koronázza, a magyar polgári osztály lesz az első, mely szerencsét kíván sikereikhez.

Mai mágnásaink legnagyobb része nem vállalkozik a magyarságban vezérszerepre, de mondjuk ki az igazat, mostani életével és törekvéseivel nem is képes reá. Hitünk szerint azonban az átalakult viszonyok átalakítják a magyar társadalomnak e nagy fontosságú tényezőjét is és felujtják azt a hivatásra méltó vezérelmet, melyre a magyaroknak mint aristokratikus nemzetnek, nélkülözhetetlen szüksége van.

Választási mozgalmak. Vármegyénk választó kerületeiben ma még mindenütt nagy csendesség uralkodik. Csak a *dédesi kerületben* van ez idő szerint nagyon élénk mozgalom. A kerület függetlenpárti lakossága nagy lelkesedés között kibontotta a zászlót s a zászlóra *Szeless* Ödön rimaszombati ügyvéd, Gömörvármegye egyik vezérférfiának, a függetlenségi eszmék harcosságának nevét írta föl. *Szeless* Ödön a napokban megjelent a kerület választói között, minden községben kitűnő szívéllyességgel és lelkes ovációkkal fogadták. Ennek az eredetileg függetlenpárti kerületnek választó polgárait valóságos öröm és lelkesedés fogta el arra a gondolatra, hogy végre valahára már ők is igaz meggyőződésük szerint szavazhatnak s nem kell tétlenül nézniük a kerületnek hol nemzeti pártivá, hol kormánypártivá történt mesterséges és erőszakos átgyurítását. Most a kerület lehárván magáról a legutóbbára ráerőszakolt kormánypárti mezt, tisztán mint függetlenpárti kerület lép a választási urna elé. *Kossuth* Ferencz, az orszá-

gos függetlenségi párt elnöke megleghangu felhívást bocsátott a kerület választó polgáraihoz, melyben *Szeless* Ödönt, mint pártunk buzgó és tántoríthatatlan harcosságát jelöltül ajánlja. *Szeless* Ödön rokonszenves egyénisége, lángoló hazafisága, gyújtó szónoki képessége oly maradandó és mély benyomást tett a választók lelkére, hogy ezek őt valószínűleg ünnepelek. Mint nekünk több helyről írják, *Szeless* Ödön megválasztását biztosra veszik. Jöhet ide — írják egy levélben — gróf *Serényi* Béla és dr. *Hebrón* József kormánypárti programmal, a diadal és győzelem *Szeless* Ödöné lesz.

Esti levél.

— A gorombaságról, műveltségről és egyebekről. —

Nincs nagyobb élvezet, mint vacsora előtt vagy után — de gustibus — gyertya vagy lámpafény mellett esti levelet írni. Az egész napi események összetorlódnak az ember szeméi előtt s szép rendben összeszedi őket, a tollhegyre valót kiválasztja, papírra veti, leönti egy kis epével, hogy aki elolvassa, annak keserűséget okozzon, majd itt-ott megcukrozza, hogy olyik édes legyen, végre a humor és szatira fűszerével látja el, sőt megspékeli itt-ott gunynyal is. Téma akad bőven, hír annyi mindenféle történik egy napon, hogy a napi krónikásoknak ugyancsak dolguk akad azokat nyélbe ütni. Az esti levél témájának természetesen érdekesnek kell lennie, ha esetleg nincs tárgy, ami író embernél kétségbeejtő valami, akkor a hajánál kell valamit előrántani, esetleg valami régi — talán elfelejtett — dolgot előhozni, új köntös, más mez s kész a fejelés csizma — vagyis *esti levél*. Azonban ez se hálás dolog mindig, mert unottá, sőt gyűlöltté válik általa majd az eszme, melyért íródott. Ilyenkor az esti levél írója személyekbe kapaszkodik s kritikát gyakorolva X. vagy Y. eljárása, tettei, műve

TÁRCZA.

Apróságok

az országos tornaversenyéről.

Írta: *Kiss Lajos*.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —
(Vége.)

A verseny második napján ismét rekkenő hőségben érkezünk a Stefánia-uti bejárathoz. A közönség ma is megtorlódott és újra a rendőröknek kellett szabaddá tenniük a bejáratot a már negyedórása állongó tornaszok számára ezen szavakkal:

— Helyet kérünk! Első az ifjuság!

A felvonulás az egymást felváltó két katonazenekar folytonos játéka mellett ismét pompás látványt nyújtott. A fiúk most még jobban feszítettek, minthogy a diszatóriban József főherceg daliás alakja, valamint Klodild főhercegnő más delnökkel együtt élénkíték az előkelőségek csoportját.

Ugyanoly sorrendben, mint előző nap, következtek a „Himnusz” fenséges dallama után a pompás sikerrel végzett, együttes szabad gyakorlatok; végzetül pedig egy összetett ellentétes gyakorlat, a minőt — mint szakértők állítják — ilyen nagy tömeggel még soha sehol sem végeztek.

Ma ismét szabaddá tétetvén a versenyter, a középső gyöpon megkezdődtek a

különbféle labdajáték; a „Kótya”, „csalogató”, „üsd a harmadikat” stb., míg a széleken az egyéni versenyekhez rendezték a csoportokat az illetékes versenybírák.

A tribünök előtt tüzték ki a futók versenypályáját, előbb 100 méterest az V és VI. osztályosok, — azután 150 méterest a VII. és VIII. osztályosok számára. Sok érdekes epizód fordult itt elő a közönség nem kis vidámságára.

Egyesek amerikai start állásból indultak, egy méterre előrenyult testüket a két öklükre támasztva. Ezek aztán a tapsjelre nagyszerű lendülettel kiugorva, egyszerre 2—3 méterrel a többi elé kerültek; úgy hogy ennek az indulásnak a föltétlen előnye fényesen beigazolódott.

Valamelyik gimnázista meg a „vigyázz” jelszó első hangjánál mindjárt 3 méterre kiugrott, úgy hogy a versenybíró kétszer visszavette a versenyt s végre is harmadszorra két méterrel hátrább állította az élelmes futót, a ki azonban így is másodiknak érkezett be.

Egyeseket az indulás elején lehetetlenített a versenytársak élelmessége. Volt olyan például, a kit a két szomszédja, amint a kezével dolgozott, mellbe ütött s így annyira hátravetett, hogy már nem is erőlködött utólrni őket. Másikat meg szintén az induláskor keresztettek. Egyik meg éppen

a célnál ügyetlenkedte el a második díjat, a mennyiben beérkezve a célhoz, a szalag előtt pár centiméterrel megállott mialatt a pár pillanattal utána érkező a szalaghoz ugorva, második lett; amazt pedig az utána jövők lökték a szalaghoz s így lett harmadik. Ő persze kardoskodott:

— Hisz én voltam a második!

— Láttam, kérem, — felelé a versenybíró — de miért nem érintette a szalagot?

*

Érdekes volt a függeszkedés-verseny is, a melynél a mászókötélen lábsegítés nélkül, tisztán a karizmokkal kell fölhuzódn. — Egyik versenyző — hihetőleg szabadkai — oly hirtelenséggel kapkodta föl magát a kötélre, hogy a közönség önkéntelen elszólta magát:

— Ni ni, a majom!

Egy miskolczi athléta természetű ifju, a ki annyira kitűnt úgy formás, izmos természetével, valamint a súlydobásnál karerejével, a függeszkedésnél várakozás ellenére elmaradt. Egy másiknak ellenben, a ki a saját valómása szerint első éjjel buzgón fohászkozott az egekhez, az indításnál kifejtett buzgalomát siker koronázza, följutott elsőnek. S talán épen azért, mert nem nézett se jobbra, se balra, hanem egyenesen föl az égre és a kötélre, a melyet gyors egymásutánban fogdosott.

vagy bármi felett, esetleg megnyomja a tollát — s magyarul mondva gorombáskodni kezd. Ilyenkor abban a gyöngeségben leledzik az író, hogy vizet predikál és bort iszik. Ugyiszólván majd minden levelében ostoroz, — igaz, hogy néha jól, — de legtöbbször tulló a czélon és érzékenyen sérti azt, kit vagy kiket tolhegyre kapott. Mintegy vezeklésül aztán egyik alkalkalommal a műveltségéről prelegál s kenetteljes hangon osztogatja az apai jó tanácsokat.

Az ilyen esti levelek — hála Istennek — a mi irodalmunkban még nem nagyon honosodtak meg, csupán egyik napilapunk közül néha-napján — tehát nem mindennap — egyik kiváló írónktól esti leveleket. Az esti levélnek szerintem croquie-nak kellene lennie s helyén való sokszor valamely társadalmi félszűrséget ostorozni, de megszűnik komolysága azonnal, ha személyeket gunyol és pellengésre állít. Megszűnik értéke, sulya, ha az esti levél írója önmagáról beszél s esetleges tulérzékenységgel egyes társadalmi osztályokat támad meg.

Különösen két eset foglalkoztatta most és az elmúlt évben a közvéleményt. Egyik napilapunk esti levelének írója adáz ellensége a tanítóknak s lesi, várja az alkalmat, hogy mikor rughasson rajtuk egyet. A múlt évben veszedelmes anarkista-tant állított fel, kimondta az „Üsd vissza!” jelszót. E végzetes tan azonban, hála Istennek, egy-két eset kivételével nem sok követőre talált. A pillanatnyi felháborodásban megirt felhívás nem talált talajra még a „tanbetyárok“-at üldöző egyéneknek sem. A mostani eset ismét felháborította a tanítókat, mert az „Esti levél“ írója a gyűlölet hangján kavarta fel a múlt évi incidenst s a tanítóknak egyik csendes lefolyású gyűlésükbe kapaszkodva bele, az ott elhangzott „gorombáskodást“ a tanítók műveltsége hiányának tulajdonította.

Pedig ez az okoskodás hibás és nevet-

séges. A tanítók műveltségi fokozata mindig felér, ha nem több, avval a *hirlapíróval*, kit 13 iskolából kicsaptak s mivel semmi-féle hivatalhoz kedve és tehetsége nincs, felcsap journalistának. Nem áll ez ugyan minden hirlapíróra, mert a legtöbbje tanult, sőt egyetemet végzett művelt ember, csak azokra az stréberekre, kik épp *műveltségük* nélkül fogva — játszva a szörnyen tudást — akarnak feltűnni. Szemérmetlenül plagizálnak, compilnének s félműveltségükkel és a klikknek reklámjainál fogva, félelmetessé válnak a közönség előtt.

Az „Esti levelek“ írója egyetemi végzettséget ugyan nem kíván a tanítótól, hanem érettségi vizsgálati bizonyítványt. Szerinte, a ki érettségizett, az *művelt ember*. Szép ez, helyes ez, a ki sokat tanul, természetesen többet fog tudni annál, ki csak néhány osztályt járt, sőt azután se művelte, képezte önmagát az életben. De elfelejti azt, hogy Mucsán a 200--300 frtos évi fizetés mellett nyomorgó *érettségit tett* tanító, melyki állapotban lehet, mikor Csutora János kománk disznótorra hívja, aztán Kondorosi Miska bátyánk pedig pinczeszerezni viszi. Mi hasznát veszi nagy műveltségének ott a falun? Vagy talán a parasztot megtanítja latinra, görögbe, beveri a fejébe az algebrát, logaritmust, világtörténetet, stilsztikát? Aztán kérdjük egész őszintén: az az érettségit tett okleveles tanító — szélesebb látókörral bírva — pályázni fog-e a 300 frtos tanítói állásra? Vagy az állam az „Esti levelek“ nagy reformátorának kedvéért, — ami különben nem lenne rossz — felemeli a tanítói minimumot 600 frtra? Mert bolond lenne akárki, a ki 11 évig tanulván, elmenne nyomorogni havi 25 frt mellett egy rongyos faluba. Ezeket mind meg kell gondolni akkor, mikor valaki esti leveleket ír, s ok nélkül haragszik a tanítókra. Mert ahhoz nem kell még *tanítói oklevél se*, hogy valaki esti leveleket tudjon

írni, s abban derűre-borura lehordjon mindenkit.

Az „Esti levelek“ *nagyműveltségű* írója, kinek egyedüli érdeme az, hogy atyja zseniális költő volt, a minapában a budapesti szobrokról „esti levelezett“ és kétségbevonta művészi értéküket, s egyedül legjobbnak deklarálta a nemrég felállított Irányi sírmeleket, — ez egyszer megjárta. Egyik szobrász megmondta ám neki igazát, amiért a bíróság elé kerültek: író és művész. A bíró felmentette a szobrászt, a következő megszivlelendő indokolással:

„*Hagyják meg nekünk: a publikumnak azt a hitünket, azt az illuziót, hogy a művészek a tisztultabb érzések magaslátán állanak, s ilyenre sohasem gondolnak . . .*“

Ami pedig végül azt a felfogást illeti, hogy művelt ember nem tud goromba lenni, arra az élet igen sok példát szolgáltat. Sajnos esetek, igaz, az ilyenek, de az emberi természetnek nem igen tud a műveltség máza mindig villámhárítól szolgálni, ha esetleg valamely dologban igazát látja, s azt esetleg elismerni nem akarják. Láttunk mi művelt testületekben, parlamentekben akkora botrányt, hogy bizony kár épp a tanítóba kötni akkor, mikor az a bizonyos gyűlés messze volt olyan botrányos, melyet talán „*még műveletlenebb*“ emberek csináltak volna.

A hirlapirodalomban a gorombaság korszakot alkotott, s a stylus ez a fokmérő, mindenkor megmutatta, hogy minden gorombaság mellett, kinek volt igaza. Avagy talán a műveletlenség bélyegét sütötték-e valaha Csernátony Lajosra, Verhovay Gyulára, vagy a mai véres száju írókra? Ma is van egy organumunk, mely ugyancsak gorombán fog tollhegyre egyes alakokat, kik a közéletben előkelő helyet foglalnak el, de most a műveletlenség jegyét egyiknek a homlokáról se olvashatjuk le.

Hagyjon békét végre valahára az „Esti levelek“ írója a tanítóknak. Magyarország

A félrenézés bűnhődésén mulatott a költélmászás és rudmászás-verseny néző közönsége. Itt egyik diákunk az indulásnál mindjárt féltettel kiemelkedett a többiek közül . . . De ekkor — miért, miért nem? — szétnézett elmaradt társain és e közben a mint tovább kapott a rudhoz, mindkét két keze a levegőbe markolt és visszacsuszánván, ő maradt le.

Az izmos karerőt igénylő függeszkedés-versenyt közvetlen közelből nézték vagy egynegyed óráig József főherczeg, Wlassics miniszter, a csuf vasfazékforma czilinderü Gromon, Berzeviczy stb. Amint valamelyik első, vagy második lett, társai odaszaladva, vállukon vitték a helyükre nagy diadallal. Nagyon mulattak is ezen a nagy urak. Utóbb azonban már annyira résen állottak a fiuk, hogy egyik másik győztest egyenesen a kötélről vették vállaikra, úgy hogy a versenybírák nem állapíthatták meg a győztes személyazonosságát szabályszerűen. Ezért azután Porteleki versenybíró nem is a győzőhöz szaladt, hanem az érette jövőket tartotta vissza.

A debreczeni fiuk azonban vállukra kaptak egy győztes társukat s nagy éljenzések közt a különítményükhöz igyekezvén vele, kicsi hja, hogy neki nem mentek a főherczeg és miniszter csoportjának, s csak Por-

telekinek közbelépése akadályozta meg a készülő konfliktust.

*

Ezalatt a középen vigan folyt a labdajáték. Magasra ütötték a labdát, úgy hogy az nagy ivben hol a kívül álló közönség közé, néha pedig a diszátör környékére hullott le, egy-egy előkelő ur közelében; míg előkerült, azalatt vigan „kótyáztak“ az ütők, a játéktér közepén összeütvén kétméteres botjukat. Ez a játék azonban — szerintünk — veszélyes is lehet, ha tudniillik az adogatók lapos dobással váltván a labdát, mikor az átellenes azt elkapni törekszik, a kótyások ugyanakkor hatalmasan suhintván a labdához, esetleg a kapót találják megütni.

Ellenben pompás játéknak bizonyult a füles labda-játék, a mit bizonyít az is, hogy oly számos iskola vette föl programmjába és mutatta be. Ez a játék megkivánja és fejleszti a fegyelmelzetséget, a karerőt a parittyá dobásnál, az ügyességet és merészséget a kapásnál, a pillanatnyi találékony-ságot a derékdobásnál; szóval annyira alkalmas a legszebb összjáték kifejtésére, miszerint nem csalódunk, azt állítván, hogy sokkal fölötte áll a durvább, rugó-lapdának s ennél sokkal inkább harmonizál a magyar ifjuság temperamentumával.

Szépen mérkőztek a miskolczi kereskedelmisták méltó ellenfeleikkel, a pozsonyi priá-

rista gimnázistákkal, a kikkel szemben győzelmet is arattak. — A debreczeni és kör-möczbányai gimnázisták játéknál a versenybíró tájékozatlansága miatt disputa kerekedett a miatt, hogy a versenybíró a debreczeniek dobás-jogát amazoknak akarta itélni. E közben lecsengették a versenyt, a mely így holt-verseny maradt. — Közelről néztük a nyiregyházi és pápai gimnázisták mérkőzését, hol az előbbieké lett a győzelem. Itt történt az, hogy egy hatalmas dobás a kapun átrepülve, a mögötte levő különítményben álló ifjak tömegében hullott s éppen egy fiut talált fejen, a ki persze a labdava együtt lebukott s valószínűleg el is szédült egy kicsit. Hanem azonnal szabadabb is lett a kapu környéke.

A miskolczi gimnázisták a nagybányaiakkal voltak összeállítva. Matadoruk mindjárt a kezdésnél kaput dobott, mire felhangzott a tribünről a taps, mely nem is szűnt meg aztán az egész játék tartama alatt. A miskolcziak minden dobást elkaptak; ügyes csatárjaik pedig derék dobásokkal mindig az ellenfél kapujához terelték a küzdelmet, míg csak kaput nem dobtak. Egyszer a nagybányaiak a szokástól eltérőleg, a pályáról oldalt kidobták a labdát, de egy miskolczi fiu ott is elibe termelt, elkapta, tovább adta, míg nem az ellenfél kapuja közeléből egyik csatárunk derék dobással fölső kaput do-

tanítói kara elég művelt, s a gyermeknevelés nehéz munkájához bizony műveletlen embereket nem alkalmaznának, s 34 éves tanügyünk, s a társadalom műveltsége nem tudna oly meglepő eredményeket felmutatni, ha nem volnának tanítóink műveltek.

Karcsfalvi.

Népiünnepély.

Miskolcz város minden rendű és rangu lakosa talpon volt az elmúlt vasárnap. Ünnepi ruhába öltözött s nagy csoportokban vonult ki a Népkert árnyas lombjai alá, hogy résztvegyen abban az ünnepélyben, melyet a miskolczi tüzoltó egyesület *tizezeredik őrőségének* alkalmából a *mentő egyesület javára* rendezett.

Vasárnap délután városunk utcái néptelenek voltak. A közönség mind odakint volt a Népkertben, a hol minden pillanatban élvezetes és mulatságos dolgoknak és eseményeknek volt tanuja.

El kell ismernünk, hogy a tüzoltó egyesület rendező bizottsága emberfeletti munkát végzett. Oly ügyesen, leleményességgel tudta csoportosítani a látni és hallani valókat, hogy ott mindenki megtalálta azt az élvezetet, melyre szíve, lelke vágyott.

Az ünnepély lefolyásairól tudósítónk a következőket írják:

Már az ünnepélyt megelőző nap estéjén valóságos emberáradat hömpölygött az utcákon. Minden szem az őrtorony felé tekint, honnan egyszerre csak fény kezd terjedni, s ragyogó viláosság támad, fénytengerben uszik az egész őrtorony, s ott az ünnepély színtere felé levő oldalon egyszerre lángbetűkkel világlik ki: 10.000 őrőség!

Büszkén ragyognak a tüzbetűk, s fényük ragyogása messze visz s ott a magas légtérben hirdetik közel és távol a dicső multat, az áldásos jelent és a boldognak ígérkező jövőt.

Maga a népiünnepély nagy volt és fényes, méltó nevéhez, méltó céljához. Egy igazi örömmünnep, melynél minden lélek szívvilága

összinte kedélyt sugároz ki s az élteti és éltető fényével elárasztja.

A kora reggeli órákban már ünnepi zenével járta be a várost a hadastyán-egylet zenekara, élén *Zitterbarth* karvezérrel. A tulajdonképeni ünnepély azonban csak délután vette kezdetét.

2 órakor vonultak ki a tüzoltók harsonaszó mellett a laktanyából, zászlójuk alatt. Az impozáns felvonulásban részt vett a vasúti tüzoltóság is 40 taggal, ellenben távollétükkel tündököltek a vasgyári „kollegák”. A felvonulással kezdetét vette az ünnepély.

A délelőtt folyamán elkezdődött a kugli-verseny, melynek díjául két játékban 3 üveg pezsgő volt kitűzve. A győztes *Szőrényi* Ármin egyéves önkéntes lett, ki az egyik 3 dobásos versenyben 15-öt, a másik 1 dobásos versenyben 9-et ütött.

Érdekes volt a cél-lövészet is, melyben közönséges főbért puskával 1 □ dm. nagyságú célzástáblára kellett löni körülbelül 30 lépésnyi távoból.

Ugyanezen időben labda- és karika-dobás volt. Egy hosszabb póznára késeket szurtak rá és a ki a karikat 5 lépésnyi távoból reá dobta, az a kést jutalmul nyerte. Nagyon sokan játszottak; némelyik 5—6 kést is összesen. Ugyanezen időben a régiségi és történelmi tárgyak *múzeuma* is megnyílt s ott is gyönyörködhetett a látni kívánczók nagy tömege.

3 órakor cigányzene mellett vonult ki a paraszt lakadalom. A lakadalmi díszmenet a mezőgazdák *Palóczy-utcai* egyesület helyiségéből délután 3 órakor, élén díszbandérium és zenekísérettel a népkertbe vonult; ott következett az elvonulás a zene-pavillon körüli lakadalmi helyiségekbe, a hol a beköszöntőt *Sonkoly* István vőfély adta elő. Ezt követte a menyasszony bucsuztatója a szülei háztól, melyet *Bojtár* István vőfély adott elő. Majd a menyasszony-tánczot rendezték *Bojtár* István és *Sonkoly* József. Ezt követték: nyoszolyó leányok ajándékainak bemutatása, felköszöntője, előadta *Izsó* János vőfély. Koszoru-felköszöntő, előadta ifj. *Csorba* István vőfély. Este nyolcz órakor társas vacsora volt ajándékok kiosztásával és vacsoraköszöntők elmondásával; előadták a vőfélyek. Végül következett az ifju párok bucsuztatója a lakadalmas néptől és táncz virradtig. Ugyanekkor megnyílt a *világposta* is.

Három órakor volt a *zsákba futás*, hol zsákba lekötött fiúk versenyeztek, ki tud legjobban futni; egy magas *árbocz* megmászására díj volt kitűzve, volt azonkívül *lepényevés*-verseny is, a melyben az volt a győztes, a ki a legrövidebb idő alatt legtöbb lepényt tudott enni. No, lehetett is olyan jóízűen megszatos, lekváros szájakat látni, hogy az embernek szinte kedve kerekedett volna a lepénybe egy jót beleharapni.

Az ünnepély fénypontja az a nagyszabású hangverseny volt, mely a zenepavillonban délután 5 órakor vette kezdetét. A hangversenyt a hadastyán egyesület zenekara nyitotta meg, mely *Zitterbarth* Alajos karnagy vezetése alatt négy darabot adott elő. Ezután az 5. gyalogezred zenekara játszott két klasszikus darabot. Mind a két zenekar játékát nagy lelkesedéssel fogadta a közönség. Most öt dalárda sorakozott a pavillonban, a 200 lelkes dalárdista *Tóth* Ferencz vezetése alatt a „Szabadság dalt” énekelte el óriási lelkesedés mellett. Ezután nyomban a vasúti dalkör éneke hangzott föl, mely *Ruttkay* Menyhért karnagy vezetése alatt Huber „*Fohász*”-át adta elő szabatosan és tüzzel. Utána a diósgyőri vasgyár alkalmazottainak dalárdája *Tóth* Ferencz karnagy vezetése alatt Mangold „*Legkedvesebb tanúam*” című dalát adta elő szépen és nagy hatással. Az iparos ifjusági dalárdát *Beregszászy* Károly karnagy betegesége miatt *Katz* J. vezette; ez a fiatal dalárda meglepő sikerrel a „*Kurucz dalokat*” énekelte el. A polgári dalosegylet *Tóth* Ferencz vezénylete mellett *Zimay* László „*Suhog a szél*” című dalát énekelte. A miskolczi daleregylet *Miskolczi* Pál karnagy vezetése alatt Eckert „*Hajós dal*”-át adta elő a töle megszokott bravúrral. Végül az összes dalárdák *Miskolczi* Pál vezetése mellett a „*Balaton nótákat*” énekeltek el. A műsor mindenik számát lelkes éljenzéssel és tapsal fogadta az egybesereglett nagy közönség.

Ezután *Putnoki* Béla joghallgató *Szávay* Gyulának, a neves írónak alkalmi költeményét, a „*Tűz*”-et szavalta el. A szavallatot hatásos jelenet követte. Ugyanis a miskolczi polgárnők *Soltész* Jánosné urnő kezdeményezésére az ősi szent zászlót megkoszorúzták, mire *Szombathy* Sándor főparancsnok lépett az emelvényre s meghatott hangon köszönte meg a bizalom és szeretet megnyilvánulását,

bott. Erre már nemcsak a közönség, de a versenybírák és a főrendező tapsa és éljenzése is felhangzott. Utóbbi aztán megállapítván a miskolcziak feltétlen győzelmét, be is szüntette a játékot.

A miskolcziakénál sikerültebb játék nem volt. Tíz perc alatt tíz kaput dobtak, míg ellenfeleik egyet sem. Ha a teljes 15 perc időt betartják, legkevesebb 15 kaput dobtak volna. Ilyen fényes győzelmet még sem reméltek a fiúk, úgy, hogy már győzelmi mámorukban sajnálták is ellenfeleiket és erősebb versenytársat kívántak volna. Mi azonban azt hisszük, hogy nem a nagybányaiak voltak gyöngék, hanem a mieink nagyon erősek e játékban.

*

A játékokat mindenütt beszüntették s lassan felsorakoztatták az oszlopokat. Az ifjuság és közönség ajkairól lélekemelő áhitattal szárnyalt ég felé a „Szózat” lelkesült dallama.

Azután mély csendben figyelt mindenki *Wlassics* miniszter csengő hangjára, midőn a lapokból ismert szép beszédében megköszönte a főherczegnek megjelenését és érdeklődését; továbbá az összes ifjuságot, mint a haza leendő oszlopaikat, a kitartásra, komoly munkára buzdítván, fölkerlte a főherczegnőt, hogy ő adja át a győztes csapatoknak a jutalmakat. Először is a szabad-

kaiak csapata állott a díszsátor elé s hatalmas éljenzéssel kisérve, megkapta a főjutalmat, az öt évre szóló vándordíjat, a himzett, színes szegélyű, magyar czimeres, fehér-selyem díszzászlót. Aztán *József* főherczeg lelépve az emelvényről, kezét fogott *Markovics* tornatanárral, valamint a győztes csapat első győzőjével, *Kozla* Andrással, a kinek karjait megtapogatta, vállait megveregette. Majd egyenkint elő lépven mindenik fiú, a főherczegnő kezéből vette át az ezüst érmet.

Ugyanugy vették át aztán a debreczeni és a szarvasi gimnázisták egyenkint a második és harmadik díjat. Utánok pedig a reáliskolák, majd a kereskedelmi iskolák és tanítóképezdek győztes csapatai.

Minden előzőnél harsányabb éljenzéssel tüntetett most az ifjuság és a tanárság a főherczegi pár és a miniszter mellett. Pár perczig tartott ismét a feldobált színes sapkáknak tarka pillangórajhoz hasonló sűrű röpködése.

Ekkor történt a szépen sikerült torna-ünnepélynek meglepően érdekes befejezése.

Mikor már azt vártuk, hogy a tüntető éljenzés, a lelkesedés zaja el fog ülni s az oszlopok rendbeállítván, megkezdődik majd az elvonulás: egyszerre csak azon vettük észre magunkat, hogy a folytonos éljenzés, folytonos dobpergéssel, fülsiketítő, zagyva trombitálással keverve, megdöbentő kha-

tikus zajjá alakult át. Álmélkodva kérdeztük egymástól, mi ez? Próbáltuk csitítani a fiukat, de azok még vesztebbül verték a dobát, fújták a trombitát és éljeneztek torokuk szakadtából. Egyszerre csak még hatalmasabb éljen-riadal vont a figyelmünket a tribünök előtti térre, a hol a honvéd-zenekar karmesterét, *Bachót* láttuk az ifjuság vállain tova vitetni.

Később értesültünk aztán a dolog magyarázatáról. A főherczegi pár indulásakor ugyanis a katona-zenekar (a czopf szabályai értelmében) a „*Gotterhatte*”-ra kezdett rá, mire az ifjuság közt egy pillanat alatt, mintegy villámütésre, szerte futott a jelszó: „*Ell kell fojtani az osztrák nótát!*” És ezt a szüntelen éljenzéssel, dobolással és trombitálással oly pompásan végrehajtották, hogy mi, a kik a zenekartól vagy 100 lépéssel odább állottunk, az egész osztrák nótából egy hangot sem hallottunk, sem a réztányér egy csörrenését, sem a bumbardó egy puffanását. És ugyanolyan pillanat-szülte elhatározás folytán kaptak vállukra a banda éléről a karmestert és minden szabadkozása dacára körülhordozták a jókora versenypályán. Mire visszaértek vele, akkorára elcsitult a zaj és éljenzés, miután a gyűlölt osztrák nótát ily mesébe illő spontánczítással kivégezte. Mosolyogtak az ifjak, a tanáraik, mosolygott a közönség is, melynek mondvá

a mely a nemes magyar honleányok hazaszeretetének egy újabb bizonyítékát szolgáltatotta.

Később kezdetét vette a táncz helyiségben a Göre előadás, mely helyiséget ez alkalomra egészen kisebbrendű nyári szinkórré alakították át. Kitüntek igazi magyar alakításukkal Göre Gábor (Veres Miksa ur), ki correct, zamatos játéka mellett gyönyörűen csengő tenorjával is bravurozott és Durbints esküdt (Oláh Károly), kinek jóízű mókái és mondásai keltettek zajos derűtséget.

Érdekes volt Petőfi Sándor „Örült“-jének paródisztikus elszavalása, valamint a „Fogorvos“ című, népeletből merített jelenetnek az előadása is. A szereplőket egytől-egyig feltétlen dicséret illeti meg.

8 órakor volt a különféle verseny győztesinek a jutalom kiadása, melyben egy a cél lövészet, mint a kugli-verseny és világposta győztesei részesültek.

1/29-kor nagy tombola volt. Szébbnél-szebb tárgyak, még pedig 360 nyeresemény került kisorsolásra. A sorsolásnál kihuzott következő nyerő számok tárgyai Szombathy Sándor tűzoltó-főparancsnok lakásán (Dapsy-féle ház) vehetők át.

3, 21, 23, 47, 86, 96, 123, 126, 137, 184, 189, 219, 228, 240, 269, 294, 308, 345, 355, 361, 366, 413, 414, 430, 437, 449, 501, 511, 513, 518, 551, 579, 590, 622, 643, 647, 662, 668, 677, 692, 699, 713, 729, 735, 754, 788, 800, 808, 836, 839, 844, 848, 859, 879, 893, 919, 920, 921, 929, 938, 941, 947, 960, 963, 980, 995.

1007, 39, 58, 60, 75, 1101, 5, 11, 18, 21, 42, 71, 1218, 20, 33, 39, 47, 51, 60, 71, 98, 1318, 29, 33, 34, 74, 77, 90, 1408, 12, 57, 64, 65, 87, 98, 1528, 58, 66, 70, 86, 88, 96, 1616, 18, 37, 46, 49, 58, 60, 67, 75, 78, 95, 1705, 15, 38, 55, 80, 90, 1800, 1, 19, 54, 61, 68, 78, 90, 96, 1909, 11, 18, 24, 50, 55, 74, 82.

2023, 30, 50, 60, 62, 68, 72, 84, 86, 90, 93, 2130, 45, 68, 86, 92, 95, 96, 2206, 21, 31, 34, 52, 87, 89, 90, 91, 2307, 15, 16, 39, 63, 68, 84, 86, 98, 2410, 28, 33, 38, 46, 53, 56, 80, 2525, 55, 56, 60, 80, 96, 2606, 21, 24, 28, 45, 79, 84, 89, 92, 97, 98, 2745, 78, 85, 96, 2800, 21, 35, 40, 73, 95, 96, 2904, 8, 18, 24, 33, 34, 44, 52, 56, 65, 68, 84, 3000, 18, 31, 51, 56, 3102, 33, 61, 66, 69, 86, 89, 3209, 12, 25, 33, 45, 47, 3365, 3405,

sem tudtak volna ennél különb finálét csinálni.

*

Most már fölvehette a főrendező ismét hosszú trombita-alaku szócsövét, hogy a rendben álló oszlopoknak vezényelje az elvonulást ellentétes vonulással. Megindult a huszonhat oszlop egyszerre, egy óriási kigyó nagyszerű kanyargásával, de kifogástalan rendben.

A Stefánia-utra kiérve, feloszlottak az oszlopok s minden intézet, mint zárt csapat, a maga zászlójával, jelző-táblájával, dob- s trombitaszó mellett a legközelebbi irányban vidám hangulatban tért szállásra.

Estére több kevesebb szabadságot kaptak az ifjak, sokan mentek színházba féljegykedvezmény mellett. Tömege is volt ezen estén a fővárosnak minden színháza s maga az opera is.

Én két kollegámmal a kerepesi uti Má-dai-vendéglőben fölkerestem a debreczeni kollégákat. Megmutatták itt Juhászt, az ő vasgyuró matadorukat és egy vékony diák-jukat, a ki vasárnap egy kissé késve is érkezett az első napi versenyekhez, mivel-hogy gyalogszerrel jött föl Debreczenből Budapestre. S mikor e fölött elszörnyűködtem, azt mondták, hogy hiszen ez a séta csak kismiska őneki, a ki a nyáron gyalogszerrel járta meg Páris — huszonöt forinttal.

30, 33, 44, 49, 73, 93, 3505, 9, 27, 38, 61, 80, 3601, 44, 58, 59, 63, 64, 65, 71, 80, 82, 3709, 15, 16, 25, 31, 52, 58, 70, 81, 92, 3800, 3, 7, 37, 49, 52, 69, 72, 3915, 17, 18, 33, 51, 60, 65, 69, 76, 79, 80, 98.

4000, 15, 16, 28, 56, 82, 88, 4110, 36, 67, 4200, 15, 34, 47, 48, 52, 55, 91, 4328, 29, 66, 89, 91, 4413, 98, 4525, 31, 38, 40, 41, 49, 88, 91, 4600, 19, 37, 38, 48, 65, 4708, 18, 33, 64, 74, 76, 89, 92, 98, 4806, 16, 17, 25, 48, 69, 76, 77, 85, 93, 4943, 51, 76, 81, 88, 89, 94.

9 órakor lövés dördült el az Erzsébet kertben, mire rakéták emelkedtek a levegőbe, durranással az óriási számban összegyűlt közönség szeméi előtt. A tűzijáték befejezésekor két óriási reflector tündéri vörös és zöld bengáli fényben gyuladt ki. Lövés jelezte a tűzi játék befejezését, melynek pompás, sikerült kimenetele érdeme, minde- nek előtt Tury József fürdőfelügyelő, pyro-technikusnak, kinek közreműködése eredményezte a szép sikert.

A szép ünnepély befejezéséül a kerthelyiségben tánczvigalom volt. A táncz egész a hajnali órákig a legvidámabb hangulatban folyt a cigányzene ritmikus hangjainál, s csak pitymallatkor széledt el boldog emlékekkel a vidám társaság. Az első négyest mintegy 150 pár tánczolta. Az ünnepély egész tartama alatt magyar ruhás leányok és rikancsok árulgatták az alkalmi lapot: a „Tüz“-et, confettit, virágot. Valóságos confetti-csata volt. Itt is, ott is repkedtek ezer irányban a röpitett confetti és serpentin, néha egészen beboritva sokszinű darabjaival egy-egy hölgyet vagy urat.

Közben működött a gyorsfényképészeti masina Bárdos Vilmos jónévű fényképészünk közreműködésével, hol 10 perc alatt tökéletesen jó, hű képet lehetett kapni. Bárdos a bevonulást, parasztlakadalmat s az ünnepély nevezetesebb momentumait is megörökítette.

A zene pavilon keleti oldalán Trillhaas czukrász szolgált jó fagyalattal, friss süteménnyel, az ellenkező oldalon Pfenning bácsi mérte a jó borocskát, azonkívül léptenyomon árulták a süteményt, virslit, laczipecsenyét, kinek-kinek a gusztusa szerint.

Az ünnepélyt óriási közönség nézte végig, kiknek soraiban társadalmi kitünőségeink közül nagyon számosan jelen voltak. Ott láttuk báró Vay Béla v. b. t. tanácsost, báró Vay Elemér főispánt, Kun Bertalan és Zelenka Pál püspököket, Görgey László máv. üzletvezetőt, dr. Tarnay Gyula alispánt, Soltész Nagy Kálmán polgármestert, Kun József v. főjegyzőt, Lengyel őrnagyot stb.

Öszinte szívvel emlékezünk meg az ünnepély rendezőségéről, kik nem kimélve fáradságot, nem kimélve időt, szívük sugalta nemes érzelemből oda törekedtek, hogy az ünnepély fénye, erkölcsi ereje messze kiható legyen. Érdeme ez első sorban a három védnöknek: báró Vay Elemér főispán, Horváth Lajos főrendiházi tag és Görgey László üzletvezetőnek, érdeme Soltész Nagy Kálmán polgármester, valamint Szombathy Sándor főparancsnoknak, érdeme Bulgyovszky Gusztáv, Csorba József, Eötvös Lajos, Fischer Lajos, Forster Rezső, dr. Gencsi Samu, dr. Izel Soma, Krón Ignác, dr. Kazai Mór, ifj. dr. Kun József, Karla Bertalan, Lichtenstein László, Porcs János, Szücs Sándor és Thury József rendező bizottsági elnököknek; érdeme Láng Ottó, Marossy Lajos, Mózes Imre jegyzőknek és végül az egész nagy rendező bizottságnak, kiknek tevékeny buzgóságuk és fáradozásuk bizonyára elvitathatlan előnyére vált az ünnepélynek és annak nagybani előmozdítója volt. Külön nyilvánítjuk elismerésünket Szombathy Sándor, Kazai Mór, Fischer Lajos, Porcs János és Szücs Sándornak, kik hetek óta lázas tevékenységet és emberfeletti munkát végeztek a siker érdekében.

És elismerés illeti azokat a derék és jó-ságos szívű polgárleányokat, kik a tombola-sorsjegyek, confetti, virág és alkalmi lap elárúsítása körül nagy buzgóságot fejtettek ki és szép anyagi eredményt értek el.

UJDONSÁGOK.

— **Előléptetés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Polgár György kir. kath. gimnáziumi igazgatót a VII-ik fizetési osztály második fokozatába (4400 korona) léptette elő.

— **A protestáns irodalmi társaság nagygyűlése.** A protestantizmus kiváló vezéralakjai sereglenek városunkba f. év augusztus havában, a mikor is a protestáns irodalmi társaság fogja városunkban rendes évi közgyűlését tartani. Résztvesznek a gyűlésen a protestáns egyház összes püspökei, kerületi főgondnoki, ezek sorában Tisza Kálmán, Szilágyi Dezső, báró Vay Béla valóságos belső titkos tanácsosok s Darányi Ignác miniszter. A nagygyűlés világi elnöke Hegedűs Sándor kereskedelmiügyi miniszter lesz. A közgyűlés előkészítő bizottsága Kun Bertalan ev. ref. és Zelenka Pál ág. ev. püspökök elnökeite alatt május 28-án az ág. ev. egyház tanácstermében tartott értekezletet, melyen részt vett a kiváló egyházi író, Szóts Farkas, az irodalmi társaság főtitkára is.

— **A miskolci izr. nőegylet folyó hó 9-én** ünnepi elnöknőjének dr. Grósz Józsefné urnőnek 25 éves elnökségi jubileumát, a mely alkalommal a nőegylet a „Korona“-szálló nagytermében diszközgyűlést tart. A diszközgyűlésen az összes helybeli nőegyletek, hatóságok, egyletek és testületek is jelen lesznek. Az 50 tagból álló rendező bizottság mindent elkövet, hogy az ünnepélyt minél fényesebbé és impozánsabbá tegye, annál is inkább, mert dr. Grósz Józsefné urnő páratlan jóságával, emberszeretettel, a szegények istápolása körül kifejtett fáradhatatlan tevékenysége által nemcsak a nőegylet körében, de azonkívül is kiváló érdemeket szerzett.

— **Tíz-éves találkozó.** Az 1891. évben a helybeli ev. ref. főgimnáziumban érettségit tett ifjak 10 éves találkozója f. hó 22-én lesz. A találkozóra szóló meghívókat dr. Kovács József helybeli ügyvéd, mint kit annak idejében az osztálytársak a találkozás összehívásával megbíztak, már elküldötte. A találkozó részletes programját legközelebb közöljük.

— **Eljegyzések** Markó Kálmán gépészmérnök, elektrotechnikus Budapestről eljegyezte Radvány István kir. tanácsos, kamarai elnök leányát, Radvány Alice urhölgyet. — Dr. Fodor Sándor gávai járás-orvos eljegyezte dr. Borsodi Miksa gesztelyi orvos leányát, Margit kisasszonyt. — Stamberger Márkus eljegyezte Stamberger Regina kisasszonyt Oroszkáról. — Bratis Kornél mezőkövesdi tanító eljegyezte Nagy Sándor miskolci lakos leányát, Etelka kisasszonyt. — Pethő István, a helybeli „Király-malom“ bér- lője, fiatal, törekvő molnár iparos, e napokban tartotta eljegyzési ünnepélyét Slachta Irma kisasszonnyal, Slachta Dániel mészáros polgártársunk kedves leányával.

— **Házasság.** Grünfeld Klárka kisasszonyt, Grünfeld Sándor társasági-vezetési a lelnök leányát f. hó 6-án fél négy órakor vezeti oltár elé Drucker Géza budapesti kereskedő.

— **Tiszti-estély Egerben.** Előző számunkban megemlékeztünk arról a sikerült honvédtiszti mulatságról, mely május hó 22-én volt S.-A.-Ujhelyben a miskolci és egri honvédtisztek tiszteletére, most pedig arról értesülünk, hogy derék ezredesünk, Arnóthfalvi István, Egerbe hivta össze szívélyes találkozóra ezrede mindhárom zászlóaljának tiszteit, ide érte a tartalékos tiszteket és hadapródokat is. Az egri estélyen mintegy 80—100-an jelentek meg, a hol a tánczczal egybekötött kellemes mulatság virradtig tartott. Ilyen tiszti-estély első sorban Miskolc- czon volt. A miskolci 10-ik honvédgyalog- ezrednek három zászlóalja van: az egyik Miskolc- czon, a másik S.-A.-Ujhelyben, a harmadik Egerben. Ezelőtt megtörtént, hogy

egyik-másik honvédtiszt teljesen befejezte szolgálati éveit és még csak nem is látta a vele egy ezredben szolgáló tisztársait. Az újezredesnek, *Arnóthfalvi* Istvánnak első gondja volt, hogy ezrede tisztikarában a testületi szellemet és bajtársi együttérzést ápolja, ezért rendezte a három zászlóalj székhelyén az estélyeket.

— **Névváltozás.** Roth Miksa, a diósgyőri vas- és aczélgyár fogy. szövetkezet ruhaosztályának üzletvezetője és kiskoru Jenő, Andor, Elemér, Erzsi, Aranka, Irén gyermekei neveket belügyminiszteri engedéllyel „Veres“-re változtatták át.

— **Kinevezés.** Ő felsége a magyar igazságügyminiszter előterjesztése folytán *Sallay Béla* miskolci törvényszéki jegyzőt a nagymihályi kir. járásbíróhoz albiróvá nevezte ki. Gratulálunk!

— **A borsodmegyei nőegylet** ujonnan épített árvaáza belső berendezésére szükséges költségek fedezésére f. évi június hó végén a miskolci színházban *Ráthonyi Ákos*, a Magyar színház tagjának közreműködésével jótékonycélu műkedvelői előadást rendez, mikor is a „Gyurkovics leányok“, *Herczeg Ferencz* kitűnő vigjátéka fog színtrekerülni.

— **Juniálisok.** Ma délután, ha az Egek Ura is úgy akarja és nem zavarja meg esővel a diákokat, kedélyes mulatság lesz a népkertben. A helybeli ev. ref. főgimnázium ifjúságának lesz a juniálisa, mely bizonyára most is oly sikerült lesz, mint az előző években. Diákjaink, kik a pünkösdi ünnepek alkalmával az országos tornaversenyen szép sikert arattak, megérdemlik, hogy juniálisuk minden tekintetben fényes legyen. A mulatságon *Bogár Vincze* zenekara fog játszani, a ki lehozatta ez alkalomra *Vilust*, a közönség által jól ismert tárogatóst is. — F. hó 15-én a miskolci kereskedők és kereskedő ifjak egylete tartja a népkertben juniálisát saját pénztára javára. Családjegy 4 korona, személyjegy 2 korona.

— **Az Uránia** magyar tudományos színház holnap csütörtökön kezd meg előadásait a színházban. Az előadásokat a *közművelődési egyesület* rendezi. Az első napon a *XIX. századot* adják, pénteken, f. hó 7-én este pedig ifj. *Hegedüs Sándor* „*Amerika*“ című darabját, melynek főbb részei: I. felvonás New-York. II. felvonás a Yankee föld, III. felvonás Ós-Amerika, az egész bemutattva 172 vetített képben. Közben mozgó fényképek Broadwairól, Edison műhelyéről, az Elevator vasut, Box-küzdelen, kakasviadal, A basso stb. 8-án a híres *Táncz*, 9-én *Hentaller Lajos* „1848“ című darabja lesz bemutatva. Helyárak a rendes színházi árak. 6. 7. és 9-én ifjúsági előadások. Jegyek előre válthatók *Lövy József* fia (László Adolf) könyvkereskedésében.

— **Névmagyarosítás.** Kiskoru *Gál Bertalan* borsod-nagymihályi lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel „*Oláh*“-ra változtatta át.

— **Műkedvelői előadás.** A miskolci iparos-ifjúság nem f. hó 9-én, hanem 16-án rendez a színházban műkedvelői előadást, mely alkalommal *Ráthay László* pályadíjat nyert népsziműve, „*Felhő Klári*“ kerül színpadra. — Az előadást az „*Uránia*“ jövedele miatt kellett elhalasztani.

— **A honvédség köréből.** *Somogyi László*, a miskolci 10. honvéd kiegészítő parancsnokság nyilvántartásában álló gyógyszerészgyakornok f. évi június hó 1-ével saját kérelmére a honvédség kötelékéből elbocsátott.

— **„Nekem férfi kell.“** *Pálmay Ilkával*, az aranyos divával történt Naggyáradon, hol az elmúlt héten az ottani Szigligeti-színháznál vendégszerepelt, hogy legutóbb a „*Szép Heléná*“-ban kellett fellépnie. *Somogyi* igazgató először *Ámon Margitnak* osztotta ki Páris szerepét, s mikor *Pálmay* meglátta az igazgatónak erről szóló értesítését, ismert paj-

zanságával a következő szövegű gyors sürgönyt menesztette Somogyihoz:

„*Nekem férfi kell!*“

Nagyon természetes, hogy az igazgató rögtön eleget tett a diva kívánságának.

— **A „kisipar sorsa“** című pályadíjazott jeles szakmunkából, melyet *Sugár Ignác* kereskedelmi és iparkamarai h. titkár irt s a melyet a sajtó általános dicsérettel méltatott, a *kereskedelmi minisztérium háromszáz* példányt rendelt meg.

— **A népkerti vendéglő árai.** Az imént lezajlott minden tekintetben sikerültnek mondható tüzoltó-néppünnepegy dissonans epilógusként a népkerti vendéglős zsebborzongató étel- és italárait megérdemelt kritika tárgyává lehetne tenni. Az ev. ref. főgymn.-nak juniálisa június 5-én, kedvezőtlen idő esetén június 6-án fog megtartatni a népkerti vendéglő helyiségében. A jótékony-cél érdekében, az erkölcsi és anyagi siker szempontjából a vigalmi bizottság tanár-elnöke a közönség szives tudomására adja, hogy közbelépésére a vendéglői árak a rendes és méltányos niveaura fognak az alkalommal alászállíttatni.

Vértessy Sándor
főgymn. tanár.

— **Gyárátvétel.** *Jenei Soma* helybeli vas- és réz-butorgyáros a *Földy Antal* és Társa cég Hunyady-utcán lévő vasbutorgyárát az összes felszerelésekkel megvette.

— **A rabipar korlátozása.** A kisiparosok sokat panaszkodtak a rabipar által szenvedett károk miatt. Most, úgy látszik, a börtönök ipari versengését megszüntetik. Az igazságügyminiszter már régebben foglalkozik azzal a tervvel, hogy a jövőben a rabok munkaköre olyan terré szoríttassék, a mely nem sérti többé a hazai kisiparosok érdekeit. Ezt úgy akarja a miniszter megvalósítani, hogy a börtönökben és fogházakban a raboknak egy kisebb része foglalkozzék az iparral s ezek is oly ipari cikket készítsenek, melyek előállításával Magyarországon ez idő szerint egyáltalán nem, vagy csak igen kevesen foglalkoznak. A rabok másik, nagyobb részét a miniszter a földművelésre kívánja szorítani, mert a tapasztalás úgy mutatja, hogy a börtönök lakóinak nagyobb része ugyanis a földműveléssel foglalkozó néposztályokból kerül ki. A miniszter tekintettel arra, hogy a kisiparosok mindig nagyobb és nagyobb agitációt fejtenek ki a rabipar ellen, fokozatosan megszünteti már ez évben a rabok ipari foglalkozását. A kormány a kerületi börtönök közelében földeket vásárol a rabok foglalkoztatásának céljaira. Ez ügyben a közel jövőben ankét lesz az igazságügyminiszteriumban, a melyre meghívják a börtönök s fogházak igazgatóit is.

— **Árverés a vasutnál.** A vasuti kocsikban és állomási helységeken elhagyott tárgyak, u. m. botok, esernyők, táskák, ruhaneműk és kalapok a tiszavidéki állomáson f. hó 20-án délelőtt 9 órakor elfognak árvereztetni.

— **Kiő az ékszer?** A rendőrség bünygyi osztályánál egy darab értékes kő van bünyjelként lefoglalva; a ki hozzá jogot formál, jelentkezzen a hivatalos órák alatt.

— **Megszökött örült.** A mező-örök tegnap a határban egy falusiasan öltözött 20—22 év körüli leányra akadtak, a kinek fején vadvirágokkal font koszorn volt. A leány mikor meglátta a lovasrendőrt, levetette magát a földre és összekulcsolt kezekkel imádkozni kezdett. A szerencsétlen leány örült, de hogy honnan került ide a határba, még nem tudják. Egyelőre itt fogják gondozni nálunk, míg kikutatják, hogy honnan szökött meg a szerencsétlen.

— **Hűtlen szolga.** *Sóbár István* háziszolgát 3-án délelőtt gazdája két vevőjéhez elküldte számlákkal. A szolga mindkét helyen felvette a pénzt, 83 korona 24 fillért, de ezzel, a helyett, hogy ezt gazdájának átadta volna, eltűnt. A sikkasztó szolgát most keresteti a rendőrség.

— **Kifosztott vidéki ember.** Egy eddig még ismeretlen tolvaj tegnap délelőtt Kovács János apátfalvi lakost kifosztotta. — Kovács János a hajnali vonattal érkezett. Az Ujvilág-utczában melléje csatlakozott egy 24—26 évesnek látszó jól öltözött fiatal ember, a ki a vidéki emberrel hamarosan megismerkedett és vele együtt betért egy vendéglőbe. Ivás közben Kovács levetette kabátját, a melyben benne volt tárczája is 120 forinttal. Míg Kovács néhány perczre kiment a vendéglő udvarára, a vele mulató fiatal ember ellopta tárczáját és eltűnt. A rendőrség most keresi a tettest.

A miskolci északi és déli kerületi országgyűlési

Képviselő-választók
név- és lakjegyzéke

külön-külön 30 fillérért

Szelényi és Társa

könyvnyomdájában kapható.

x **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek műterme **városháztér 20.** naponta a n. é. közönség rendelkezésére áll.
— **Hol művészi kivitelű szép képek készülnének jutányos árak mellett. A kapu bejáratnál állandó képkiallítás.**

Törvénykezés.

§ **Esküdtszék.** A folyó évi esküdtszék III-ik cziklusa hétfőn, e hó 3-án vette kezdetét, a mikor is *Lakatos Sárka* István nyéki cigány állott az esküdtek előtt, azzal vádolva, hogy mult év november havában sógorát agyonlőtte, mert az részegen hazatérve, a ház ablakait bevverte.

A tárgyaláson *Ortoay Miksa* kuriai bíró elnökölt, mint szavazóbírák *Hubay Gyula* és dr. *Görgy Sándor* törvényszéki bírák szerepeltek, a jegyzőkönyvet dr. *Prhradny* törvényszéki jegyző vezette. A vádhatóságot *Bulyovszky Gusztáv* kir. ügyész képviselte, vádlottat dr. *Schwarz* József ügyvéd védte.

Elnök a tárgyalást 9 órakor megnyitotta s miután vádlott az általános kérdésekre kihallgattatott, megalakították az esküdtszékét, melynek tagjai lettek: *Petrík Pál*, *Pócs János*, *Csohányi László*, *Berencsák Dániel*, *Somogyi Kálmán*, *Benicsky Aladár*, *Grósz Antal*, *Berecz József*, dr. *Greutter* Antal, *Szojka Tivadar*, *Steinfeld* Zsigmond és *Tóber Rezső*.

Ezután vádlottat, majd a tanukat hallgatták ki, s miután az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket megszövegezték, a vád és védbeszédek tartattak meg, a mely után az esküdtszék a tulnyomó enyhítő körülmények figyelembe vétele mellett *Lakatos Istvánt* négy hónapi fogházra ítélte.

Tegnap kedden *Tóth András* cserépfalusi parasztleány állott az esküdtek előtt, azért, mert *Németh Bertalan* nevű régi haragosát agyonszúrta.

A tárgyaláson, melyen *Pócs Endre* kir. törvényszéki bíró elnökölt, mint szavazóbírák *Zelenka Lajos* és *Gallovič István* kir. törvényszéki bírák szerepeltek, a jegyzőkönyvet dr. *Russinkó* Zsigmond vezette. A vádat dr. *Somossy András* kir. alügyész, a védelmet dr. *Flamm* Dezső ügyvéd képviselte.

Az esküdtszék tagjai voltak: *Petrík Pál*, *Berecz József*, dr. *Greutter* Antal, *Grósz Adolf*, *Steinfeld* Zsigmond, dr. *Sugár Gyula*, *Tóber Rezső*, *Belencsák Dániel*, *Gross Antal*, *Somogyi Kálmán*, *Dróth Herman* és *Szojka Tivadar*.

Miután vádlottat kihallgatták, a tanukra került a sor. Egész sereg tanut hallgattak ki, a kik többé-kevésbé igazolták a vádbeli cselekményt.

A bizonyítási eljárás ezzel befejeztetvén a kérdések állapították meg, a mely után a perbeszédék tartatták meg. Dr. Somossy kir. ügyész a szándékos emberölésben kérte vádlottat bűnösnek kimondani, míg védő dr. Flamm Dezső csupán halált okozott súlyos testi sértést lát fenforogni.

Az esküdtsek magáévá tette védő érvelését és verdiktjükben, melyet főnökük dr. Sugár Gyula hirdetett ki, a halált okozott súlyos testi sértésben mondták ki vádlottat bűnösnek, minek alapján a törvényszék Tóth Andrást öt évi fegyházra ítélte.

Az ítélet jogerős.

§ A következő esküdtzéki tárgyalások az alábbi idő és sorrendben tartatnak meg:

- Június 5-én: Csóka József ellen halálos testi sértés miatt.
- 7-én: Saliga Ferencz ellen emberölés miatt.
- 8-án: Gyurik József ellen halálos testi sértés miatt.
- 10-én: Rontó István ellen emberölés miatt.
- 11-én: Lóczy Rafael ellen rablás miatt.

Köszönetnyilvánítás.

A borsod miskolczi közművelődési és muzeum egyesület muzeumbizottsága halás köszönetet mond az ujabban beérkezett ajándékokért u. m.:

1. Janovits Ferencz d.-győri vasgyári hivatalnok urtól 1 drb. ön emlékérem 1857-ből, 2 drb. nickel és 2 drb. réz külföldi érem.

2. Bleyer Arthurné urnától egy pár gyutacsos pisztoly, egy oldal fegyver, egy főbert pisztoly.

3. Soltész Nagy Kálmán kir. tan. polgármester urtól: Sugár Ignác „A kisipar sorsa” című füzet és a miskolczi III. keresk. kongresszus jegyzőkönyve diszkótésben.

4. Ott János IV. elemi osztálybeli tanuló-tól a) a tokaji chirurgus testület pecsétnyomója 1691. b) egy külföldi ezüst pénz 1737. c) egy orosz réz pénz 1881.

5. Dudás István urtól 5 drb. szabadságharczi papírpénz, 7 drb. ezüst, 24 drb. régi pénz és érem.

6. Juhász Miklós urtól egy mész kristály. Miskolczon, 1901. május 29-én.

Petro József,
muzeumbizottsági elnök.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1901. május hó 1-től.

A vonatok **indulnak** Miskolc zról

A tiszai pályaudvarról.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	H o v á ?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	2	15	sz. v.	Kassára
	2	37	gy. v.	Budapestre jun. 15-től
	2	47	sz. v.	Budapestre
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
	3	37	sz. v.	Bánrévére göm. p. u.
Délután	3	45	sz. v.	Kassára
	6	29	v. v.	Tornára göm. p. u.
	6	53	sz. v.	Fülekre göm. p. u.
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	12	sz. v.	Fülekre
Délután	11	05	gy. v.	Ujhelybe
	11	17	gy. v.	Kassára
	12	45	sz. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	1	37	sz. v.	Ujhelybe
	2	12	v. v.	Tornára göm. p. u.
Este	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	26	sz. v.	Fülekre
	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
	6	57	sz. v.	Fülekre

A vonatok **érkeznek** Miskolcra.

A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat nem	H o n n a n ?
Éjjel	12	24	sz. v.	Kassáról
	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	26	sz. v.	Budapestről
	1	39	gy. v.	Budapestről jun. 15-től
	2	01	sz. v.	Kassáról
	2	56	sz. v.	Budapestről
Délután	6	05	T.sz.v.	Budapestről
	6	12	v. v.	Forró-Encsről
	6	35	T.sz.v.	Szerencsről
	7	59	v. v.	Tornáról gömöri p. u.
	9	23	sz. v.	Bánrévére s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
Délután	9	31	gy. v.	Kassáról
	10	53	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	1	40	sz. v.	Fülekről göm. p. u.
	1	50	sz. v.	Budapestről
Este	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	50	sz. v.	Fülekről göm. p. u.
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	6	20	gy. v.	Budapestről
	7	43	v. v.	Tornáról
	10	30	v. v.	Fülekről göm. pu.

SIMON FRIGYES

kőfaragó- és sírkő-telepe

Miskolcz, Vay-ut 3. sz.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. figyelmét dusan felszerelt üzletemre felhívni.

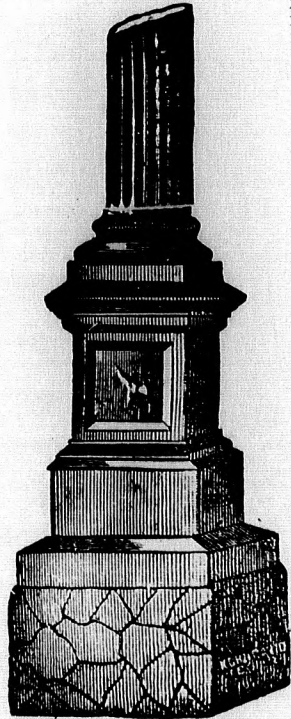
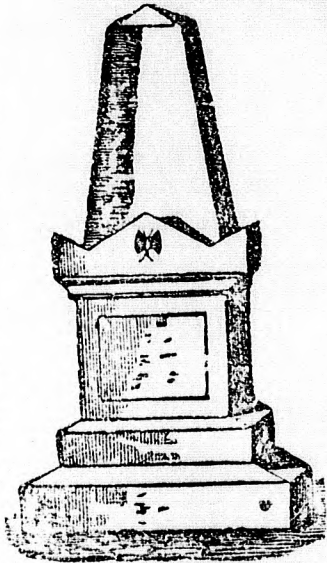
Granit és márványokat

a legválasztékosabb színben raktáron tartok, ugymint fekete svéd, sötét és világos sziléziai gránitokat, norvég labrador, világos, sötét és fekete sziléziai és karrarai márványokat.

Saját készítményü traachit-köből a legjutányosabb árban készítek

sír-emlékeket,

sírszegélyeket, valamint teljes sírboltokat. Szoboralakokat elvállalok szent vagy világi jellegűeket, a legművészsesebb kivitelben.

Építész urak figyelmébe különösen ajánlom **kő-lépcsőimet** tagozattal. Függlépcső 3 frt 50 kr., sima lépcső 2 frt 80 kr. folyó méterenként.

13-26

Mély tisztelettel

Simon Frigyes.

Könyvnyomda

A SZABADSÁG
kiadóhivatala

Könyvkötészet

SZELÉNYI és TÁRSA

Doboz-gyár

Miskolcz,
Széchenyi-utca 34

**Könyv- és-hirlap-
kiadó hivatal**

Ujdonságok!!!

Daczára a naponként fokozódó áremelkedésnek, előlegesen tett nagyobb mérvű bevásárlásom folytán azon helyzetben vagyok, hogy az alant felsorolt cikkeknek még a régi árban árusíthatom.

Tessék az alábbi árjegyzéket elolvasni s annak valódiságáról személyesen meggyőződni. 25*

Duplasz. divatszövetek

minden kivihető mintákban 22, 24, 26, 28, 30 kr.

Legujabb pepita

és más kivitelű mintákban, méterje 52 krtól feljebb.

Tavaszi kosztüm-kelme,

120 cm. széles, gyönyörű kivitelben, méterje 86 krtól feljebb.

Duplasz. fekete kelme

méterje 26 krtól feljebb.

Fekete kelme,

120 cm. széles, tiszta gyapju, méterje 56 krtól feljebb.

Kamgarn kelmék, egyszínű

120 cm. széles, a legdivatosabb színekben, méterje 72 krtól feljebb.

Fekete és színes gyermek, női, valamint férfi harisnyák, ing-blousok, miderek, keztyűk, női és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció és mindenféle szabókellékek legolcsóbb árban kaphatók.

Nap- és esőernyők nagy választékban.

Sírkoszorúk nagy választékban állandóan raktáron.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Telefon 145. Városház-tér 1. MISKOLCZ (Breuer-palota.) Telefon 145.

Postán és telefonon tett megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Hirdetmény.

Az esküdtbiróságról szóló 1897. évi XXXIII. t.-cz. 8 §. értelmében az esküdtszéki szolgálatra képesített férfiak alaprajstroma közszemlére kitétetik.

Ezen alaprajstromot a városi aljegyzői hivatalban, június hó 1-ső napjától kezdve 15 napon át, bárki megtekintheti és hogy akár alkalmas egyénnek kihagyása, akár nem alkalmasnak bejegyzése miatt 15 nap alatt bárki felszólalhat, valamint, hogy a felszólalásokra, melyek ama hivatalos helyiségben közszemlére lesznek kitéve, további 8 nap alatt bárki észrevételeket tehet.

A felszólalásokat és észrevételeket az összeíró bizottság elnökénél kell írásban benyújtani, vagy szóval előterjeszteni.

Miskolczon, 1901. évi május hó 31-én.

Soltész, polgármester.

59. sz.
kgy. 1901.

Értesítés.

A fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérési iparokról szóló 10. kgy. 887. számú városi szabályrendeletet a Nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter urnak 20823/VIII. A. 901. számú rendeletéből, valamint 15. kgy. 901. számú határozatunkból folyólag 59. kgy. 901. számú határozatunkkal módosítván, azt a községi törvény 27. szakasza értelmében f. évi május hó 24-től, június hó 23-ig bezárólag 30 napi közszemlére azzal az értesítéssel tesszük ki a városi közigazgatási igazgatói hivatalban, hogy a szabályrendeletet bárki megtekintheti s elege ezen határidő alatt felelőzetést adhat be.

Kelt Miskolczon a városi képviselői testületnek 1901. évi május hó 21-én tartott közgyűléséből.

Soltész, polgármester.

Értesítés.

Miskolcz város képviselő közgyűlésének folyó év és hó 21-én 60. számú határozatából közhírré teszem, miszerint a Dick Mór és neje tulajdonához tartozó, a miskolczi 2811. számú telekjegyzőkönyvben 5170. helyrajzi szám alatti belsőség vételi ügye a 1886. évi XXII. t. cz. 110. szakaszának rendelkezéséhez képest folyó évi június hó 20 ik napján tartandó közgyűlés tárgysorozatába fel fog vétetni.

Miskolczon, 1901. évi május hó 28-án.

Soltész, polgármester.

Van szerencsénk ezennel a tisztelt érdeklődők tudomására hozni, hogy aninai és resiczai rudvas és lemez gyártmányaink

FARKAS védjeggyel lesznek ellátva, a minek figyelembevetelét kérjük.

Szabadalmazott osztrák-magyar állami vasutársaság magyar bányái, hutái és uradalmainak igazgató-sága.

Fegyvergyakorlatra bevonuló

tartalékos tiszték és hadapród urak

figyelmébe ajánljuk

Miskolczon, Széchenyi-utca 60. sz.

(Debreczeni-házban) levő első rangú

tiszti egyenruházati és felszerelési

intézetünket, hol

MINDENFÉLE EGYENRUHÁK

szabály szerint, **jutányos árakon saját műhelyünkben** készíttetnek, ugyszintén **ruha-átalakítások** is elfogadtatnak.

Azonkívül különlegességek valódi angol szabású **lovagló nadrágokban** (Bréches), **kerékpáros, vadász, turista** és **vívó-ruhákban**.

Kiváló tisztelettel

KOKÁLY TAMÁS és FIA,

férfi-szabók.